

چهند لایه رویک له سیر و وریانی و فولکلوری لهوزی گلے

عبداللطیف عبدالمجید گلی

سهره تاییکی پیویست

ناویان ده رکردوووهو له ناوچهی (گل) دا ده ژین .
ته گهر له ناو همووو گه لی کوردیش دا تم هوزهم
ده سنیشان کردبی بۆ له سهر نووسین ، ته نیا له بهر دوو شته :
به کم تهویه که له میان زور زیاتر شارهمه تا له هر
هوزیکی تر ، دووهه میش به جی هینانی راسپیری ییکی
باوکی خوالی خوشبووم (عبدالمجید محهمه د بهگ جان
وهیس بهگ) ه که زوری مه بهست بوو شتی له سهر تم هوزه

مه بهستم له نووسینی تم وتاره ، نه ژیانده وهی گیانی
هونرایه تی یه و نه شانازی کردنیشه به بن و بنه چهی خومه وه ،
تاکه مه بهستم لادانی پردهیه له پرووی لایه نیکی ژیانی
به شیک له تیره کانی کورد که ته وانه ن به هوزی (گل)

خووسری و به ئاواتهوه بوو خووی بینووسی و تا بهرهمهتی
خوایش چوو ههر دوویاتی ده کردوه.

خوئه گهر له لایه کی که شهوه ههر کهس وتاریکی باش و
راست له سهر هوزو ناوچه کهی خووی بلاوکاتهوه، له پاش
چهند سال که رهسته یه کی باشمان له باره ی هوزه
کورد هکان و ناوچه کانی کوردستان دیته به رده ست که هیچ
میژوونوسیگ به نهها شتیکی وای پی ئاماده ناکری.

گل: - ههریمیکی زور کونه، ده که ویتنه نیوانی دوو شیوی
ئوداری به ناویانگ؛ یه کم «ئاوه سپی» که لای
خوره لاتنی یهوه شوپ ده بیتهوه تا باشوری، ئهه چه مه ئاوداره
که زستانان ئاویکی زور ویزی هه یه و هاوینان ئاویکی
کهه، به شتیکی زوری دی یه کانی ده و روبه ری
(طوزخورماتو) ئاودیری ده کات، سه رچاوه ی ئهه شیوه
چیاکانی سه نگاوه.

دووهه ئاوی «رؤخانه یه» که له ده ورو به ری طاوغ
(دافوق) پی ده وترنی «طوغ شایی»، ئهه ئاوه ده که ویتنه
لای باکوری یه وه و دی بو خورئاوای و سه رچاوه ی ئهه شیوه،
چه مه کانی ناوچه ی سلیمانی یه.

ههریمی گل بریتی بوو لهه دی یانه:

(گل، کورمور جان وه یس به گ، کورمور علی خان
به گ، کوشک، ئاوباریک، فه رهاد به گ، به هرام به گ،
کانی قادر میران به گ که لاهه قه لای عاشور، سوفی ره زا،
دارتو، ئه حمه د به گ. . . وچه ند دنی تر. . .) که ده که وونه
ده ورو به ری چیا «جه وه ل ناساز» و «خورنه وه زان».

تیره ی (گل) تیره ییکی کونی کورده لهه دی یانه دا،
داده نیشتن و بریتی بوو له چه ند خیل و بنه ماله یه که «جان
وه یس به گ، فه رهاد به گ، به هرام به گ، میران به گ
(باخه وه نی)، کو یخا عاشور».

میژوونوسان رۆشنیان نه کردوتهوه که ئاخو له بنه رته دا
تیره ی «گل» له «گیل» = (گیلان) هوه هاتوه. . . چوینیش
هاتوه؟ یاخو له «گوللی» یه وه هاتوه. . . یان هوزیکی
سه ربه خو بوونه له بنارگل. له بهر نه وه ی زور به ی

بنه ماله کانی تیره که نه خویننده وار بوون، شتی کون
ده رباره یان زور کهه ده زانری.

میژوونوسان باسی (گل) = (گیل) = (گیلان) یان بهه
شیویه کردوه:

گیل: ناوی نه ته وه یه که له گیلان نشته جین (لغت
نامه) ی ده خدا له پراویزی قاموسی (برهان قاطع) ی به
راست کردنه وه ی دوکتور معین وه رگرتوه، هه روه ها ده لنی
(معجم البلدان) ی (یاقوت الحموی) نووسیوه: -

که ناوی چه ند هوزیکه له ولاتی گیلان، له چیاکانی
باکور، واتا: له خلخال و تارم دا ده نشین، یونانی کون به
(کادوسی) یان ناو بردوون، وه که له (جوگرافیای سیاسی)
کیهان ل ۲۶۳ دا روون کراوتهوه.

له (شاهنامه ی فردوسی) دا به واتای ئازاو دلیر هاتوه،
زور جار له ئه ده بیاتی فارسی دا، له شیعه ردا وشه ی (گیل) و
(دیلم) به مه جاز به واتای ئازاو دلیرو جنگاوه به کارهاتوه.
ئهه وشه ی (گیل) ه، له زمانی عه ره بی دا بووه عه ره بی،
به (جیل).

هه روه ها بهه واتایانه ی خواره وه یس هاتوه:

۱ - به فارسی به جو ره گویندیکه ده لین که به عه ره بی
(زعرور) ه.

۲ - ناوی گوندیکه له ده ورو به ری (به غدا) نزیکه
(مدائن) ه عه ره ب پی ده لین (جیل).

۳ - ناوی گوندیکه له گونده کانی (خودا به نده لو) له
ناوچه ی (زنجان).

۴ - ناوی (ابن گیلان شای گاوباره) - گاوبه را سه ر
زنجیره ی شایانی گاوباره بووه، پایته خته که ی (گیلان)
بووه، گاوباره خو ی له سالی ۷۵ ی هیجری دا مردوه.

۵ - ناوی تیره یه که له هوزی (کلهور) له کوردستان.

۶ - ناوی شیونینیکه له ده ورو به ری (کرمانشاه) له
نزیکه (قه سر شیرین) هوه.

۷ - بی گومان مایه ی شانازی یه بو هه موو یه کیک له
هوزی گل، میژوونوسیکی وه که خوآنی خوش بوو عباس

جگه لهم سه‌رچاوه میژووی یانه (سالنامه‌ی دولتی عوسمانی) سالی ۱۳۱۰ هجری - باسی (گیل) ده‌کا، که مرکزی ناحیه بووه سه‌ر به سنجاغی که‌رکوک، وه له تقسیماتی ئیداری ملحق به که‌رکوک بهم شیوه‌ی خواره‌وه هاتووه:

گوند	ناحیه	
۱۳۳	-	نفس کرکوک
۲۷	۱	ملحه
۱۲	۱	طوزخورماتو
۳۰	۱	آلتون کوپری
۵۰	۱	گیل
۱۰۰	۱	شوان

له‌به‌ر گرنگی هه‌رنمی (گل) و تی‌دا بوونی چه‌ند چاله نه‌ونی، ده‌وله‌تی عوسمانی زور بایه‌خی به تیره‌ی «گل» داوه، که ده‌که‌وته که‌وانی ئهم تیره‌یانه‌وه، که‌وا ئابلوقه‌یان دا‌بون:

- لای باکوری خوره‌له‌اتی یه‌وه، زه‌نگه‌نه.
 - لای باکوری خورثا‌وا‌یی یه‌وه، جه‌باری و شیخان.
 - لای باشوری خوره‌له‌اتی یه‌وه، داوده‌ی کوردستان.
 - لای باشوره‌وه، داوده‌ی خواروو.
- به‌لام له سه‌رده‌می حو‌کمو‌مه‌تی عوسمانی‌دا به ه‌زی ده‌سه‌له‌اتی ئایینی بنه‌ماله‌ی شیخ عبدالرحمانی تاله‌بانی یه‌وه، هه‌ندی له نه‌وه‌کانی تاله‌بانی له‌وه‌دوره‌به‌ره چه‌ند گوندیکیان په‌یدا‌کردو، که‌وته شه‌روه له‌گه‌ل بنه‌ماله (برزنجی) یه‌کان که به شیخینی و ده‌رویشی یه‌وه که‌وتبونه ناو تیره‌ی (شیخان) و له قه‌ره‌چی‌وار داده‌نیشتن، لهم شه‌ره‌دا (شیخ حوسین) ی به‌رزنجی برا گه‌وره‌ی (شیخ حه‌سه‌ن قه‌ره‌چی‌وار) له‌لایه‌ن تاله‌بانی یه‌وه کوژراو، له‌و ناوه‌دا تیره‌کانی گل و شیخان و داوده‌و جه‌باری پشتیوانیان له

العزازی له کتیه به ناویانگه‌که‌ی‌دا (تاریخ العراق بین احتلالین - میژووی عیراق له نیوان دوو داگیرکرانی‌دا [داگیرکرانی له لایه‌ن عوسمانی و داگیرکرانی له لایه‌ن ئینگلیزه‌وه] ده‌گیرته‌وه‌وه ده‌لی:

شیخ عه‌بدولقادی گه‌یلانی پیری ته‌ریقه‌تی قادری له کوردستان و ولاتانی‌ترا، خه‌لکی هه‌رنمی گله. ئه‌مه‌ش ده‌قی ته‌واوی نووسراوه‌که‌ی به کوردی:

«بنه‌ماله‌ی گه‌یلانی بنه‌ماله‌ییکی کونن، سه‌ره‌تایان به پیری گه‌وره‌ی ته‌ریقه‌ت شیخ عه‌بدولقادی گه‌یلانی ده‌س پی‌ده‌کات که له سالی ۵۶۱ کۆچی‌دا کوچی‌دوایی کردوه. ئهم زاته له ناوچه‌ی گله‌وه له هه‌رنمی که‌رکوک هاتووته به‌غدا»^(۱).

هه‌ر له جیگایه‌کی ته‌ریاقوت الحموی له (معجم البلدان)‌دا ده‌لی:

(جیل: ئه‌مانه خه‌لکی جیلانن، وه جیل: گوندیکه له ده‌وره‌به‌ری به‌غدا نزیکه «مدائن» دوای زرارین پی‌ده‌لین: «گیل»^(۲) وابن الحجاج پی‌گوتوه (الکمال) بهم شیوه‌یه:

لعن الله ليلتي بالكال

انها ليلة تمر الليالي

(ئهبو العز ثابت کوری منصور کوری المبارک الجیلی المقری خه‌لکی ئهو وولاته‌یه).

هه‌روه‌ها ئه‌میر (شه‌رف خانی به‌تلیسی) که له (۱۰۰۵ - ۱۵۹۶)‌دا کتیه‌که‌ی دوا هیناوه کاتی که لیسته‌می ئهو کوردانه ده‌داته قه‌لم له پانایی خاکی ئیران‌دا بلا‌بوونه‌وه، له‌دوایی‌دا نووسیویه:

(له خوراسان‌دا تیره‌ییکی تری کوردیش هه‌یه پی ده‌وتری «گیل» که له سه‌رده‌می شاه «ته‌ماسی سه‌هوی»‌دا ۹۳۰ - ۹۸۴ک، ۱۵۲۴ - ۱۵۷۶زا‌دا، سه‌رداری ئهم عیله (شه‌مه‌ددین به‌گه، بوو).

هه‌روه‌ها له (عشائر العراق الكردیه)‌ی عباس عزازی‌دا ناوی گل هاتووه.^(۳)

شینخانی بهرزنجی کرد.

هر که ئیستماری ئینگلیز ولاتی خواری عیراقیان داگیر کردو گه بینه قهره خان (جه لولاء) . . شیخ حمیدی تاله بانى و خزمه کانی چونه به پیریانه وه ده وله تی ئینگلیز ده سله لاتی شیخ حمیدی تاله بانى زور به هیز کردو، له سه رتادا کردی به قائیم مقامی کفری و ئنجا کوره کهی له جی داناو ئه وی برده وه گل و هریمی گل ناوئا (ناحیه) و دائیره کهی برابه (چم سورخاو) . . پاش ئه وی (سید محمهدی جهباری).

ئهم ناحیه یه ی سوتاند، جا گوئزرایه وه (قادر کرم) و (گل) کرا به (قهزا). مرکزى قهزای گل سهرده می برابه (له یلان) و سهرده می برابه (طاوق) و پاشان برابه (طوزخورماتو).^(۱)

له باره ی هیرش به سه ر ناحیه ی (چم سورخاو)، عه ولقادر گولشن جهباری که یه کیکه له پیاهه سهر به ده ره وه کانی جهباری و خزمی سید محمهدی جهباری یه و ئیستا نابینا بو وه له گوندی (عنه لی مسته فا) دانه نیشی، ئه گپرتیه وه ئه لی:

که سید محمهدی جهباری هیرشی برده سه ر ئه ناحیه یه، که ریم به گی فه تاح به گی همه وه هندو شیخ مسته فای کوری سید عه ولقادرى گوله نه بری بهرزنجیش له گه لیا بوون.

ژماره ی هیرش به ره کان ۴۰۰ سوار بوو، منیش یه کیک بووم له وان. دواى گه رانه وه له هیرش بردنه سه ر ناحیه که و سوتاندنی مه رکه زه کهی له رینگادا لووتمان بوو به لووتی کاروانیکی میری یه ک، ئه ویشمان رووت کرده وه چه ک و ئازوو قه و جل و به رگیکی زورمان لی سهندن. له ئه نجامی ئه و هیرشه دا فروکه ی ئینگلیز هاتن بو بوردمان کردنمان. ۱۶ کهس له دنی (پاریاوله) له ناوچه ی جهباری شهید بوون.

هر ئهم سید محمهده ش بوو برایم خانى ده لو په نای هاوردبوه لای و ئه ویش ناردی بو لای شیخ محمهودی

حه فید له (دارى که لی) پیش ئه وی دهس بکا به شویره کهی.

هر له جیگایه کی تر د. موکرم تاله بانى له کتیبی (ابراهیم خان نائر من کردستان) ده لیت: ^(۱)

«له و به ری چه می ئاوه سه ی یه وه، شیخ حمیدی تاله بانى له توله ی شیخ وه هابی کوری دا، که له ده شتی قهره ئوغلان کوزرا بوو، هیزی خوی کوزه کرده وه بو یارمه تی دانى ئینگلیزه کان و ئهم شیخ حمیده له ماوه ییکی کهم دا له سهرده می عوسمانی یه کان دا، زه وی وزارتکی زور به پیت و به ره که تی له سه رۆک خیله کانی گل زهوت کردبوو. به هوی ئه وه وه سهدان کهس له و خاوه ن مولکانه و له جووتیاره کانی هوزی گل هه لاتبسون بو که رکسووک به دواى کارنک دا ده گه ران پی بژین، شیخ حمید که توانی جی نی خوی له ناو هوزی گل دا جی گیر بکات، وستی زه وی وزارتى شینخه بهرزنجی یه کانی قهره چیوارو زه وی وزارتى ئاغاکانی داوده یش داگیر بکات.

له رینگای ئهم هه ول و ته قه لای یه ی دا، شیخ سه مه دی برای به ده ستی شیخ حسینی قهره چیوار کوزراو ئه ویش له توله ی دا، شیخ حسینی قهره چیوارى کوشته وه له و لاشه وه دینه اتی داوه ده ی ئاگر تی به رداو گه لی له دانیشتونى کوشت.

پاش کشانه وه ی تورکه کان و هاتنی ئینگلیزه کان شیخ طالبی کوری شیخ حمیدیان کرد به مدیری ناحیه ی گل و شیخ حمیدیش ده ستی هاوکاری بو دریزکردن و ئه وانیش جله ویان بو شوپرکرد زه وی وزارتى کى داگیرکا بیکات».

به م جوړه ناوی گل مایه وه. . . به لام تاله بانى یه کان به هوی ئه وه که گله کان یارمه تی بهرزنجی یه کانیان داو، له گه ل جهباری یه کان دوست بوون، همه وو گونده کانیان داگیرکردن و ده ره ده ریان کردن. . . هه ندی مالیان مایه وه تا سالی ۱۹۳۰زا که شه ری ئاوباریک له نیوانی شیخ محمودی حه فیدو هیزی ده ولت و ئه و تیرانه ی سه ر به ده ولت بوون، روی دا، ئه و دواى گله کان به تاوانی

هاوکاری «محمد به گگی جان وهیس به گگ»^(۱) گهوره ی هوزی گل و چهن سهروک خیله کانی تریان له گهل شیخ مهحمودو هیزه کانی له گونده کان دهکران و زور له روله کانیان خراهنه مهندهو زیندان .

هم هوزه له بهر نهوهی بهدبهختی زهمان بوو به دوستیان زورداران به پال پشتی دهولهتی عوسمانی و لهدوایی دا ئیستعماری ئینگلیز تهنگیان پییان ههل چنی، گهوره ی خیله کانیان به ههلانن دا، هیلانهی روله کانیان تیک دان، خهلهو خهران و دارو درهختیانان به سووتان دا، لهو بناره دهریان کردن، پرش و بلاوهیان پی کردن بهناو شارودی و دنیهاتی گهرمیان و داودهو جهباری و زهنگنهو شیخان و جاف دا.

بهلام به پهنا بهری و کوچه واری نارامیان نهگرت، گهوره و بچوکیان توله سندن له داگیرکران و دوژمنان بوو به پیشهیان .

محمد به گگی جان وهیس به گگی گل (۱۸۸۵ - ۱۹۶۰ ز) - سهروکی هوزی گل - له دهورانی عوسمانی دا، دوای دههچوونی له ولات گل و پهنا بهری له ولاتی داودهی گهرمیان و دامهزراندنی له گوندی (قوین په لک - شیخ ههوازی)، له هاوینی سالی ۱۹۰۷ ز نهوتی ولاتی (گل) ی سووتاندوه له گهل قادر عاشورو چهند روله بهکی هوزه کهیان، دهولهتی عوسمانی بهندی کرد له شاری کهرکوک و فهرمانی خنکاندنی داوه، بهلام به هوی دهسهلاتی «سهید نهحمدهی خانقاه» و «سهید وهلهد کاکهیی» بهوه رزگاری بووه له مردن.^(۷)

جاریکی تر له سالی ۱۹۳۰ ز، له شهری (ناوباریک) له نیوانی شیخ مهحمودی حهفیدو هیزی دهولهت و ئینگلیزه کان و نهو تیرانهی سهر به دهولهت، شان بهشانی شیخ مهحمود وهستاوه (خوی و چهند سهروک خیله کانی گل و روله کانی، نهحمده خالید به گگی، سهعدالله به گگی نصرالله به گگی، قادر عاشور، محهی مخه، غفور نازهو، پیش نهو شهه به شداری تهگبیر و رایان کردوه خوی و

سهعدالله به گگی و سهید مهحمدهی جهباری له گهل شیخ مهحمود له گوندی (داری کهلی) دههبارهی ههل گیرساندنی نهو شوپشه).^(۸)

له گهل تیره کانی ناوچهی گهرمیان و سهروکه کانیان، سهید مهحمدهی جهباری و بهگزادهی داوده (عزیز عباس، ناغا، رهزای مصطفی ناغا، ئیبراهیم مهدهت ناغا، کهریم ناغا) و شیخ مهجیدی شیخ رهزای تاله بانئ - ناموزای شیخ حهمیدی تاله بانئ له گوندی (ناوباریک) له ناوچهی گل به شداری نهو شوپشه ی کردوهو لهونی بریندار بووهو لهو شوپشه له شکری کورد شکاوه، شیخ مهحمود نهسیر (دیل) بووه، نهمانیش ههلانن بو ناوچهی جهباری و زهنگنهو له کاتی گهراوهی شیخ مهحمودا له نهسیری، مهحمده به گگی جان وهیس به گگی په کیسک بووه له سهرانی هوزه کورده کان له گهل سهعدالله به گگی گل که چوون به پیرهوه له شاری (کفری) و سی روزه له گهلئ دا میوانی مالی (سهید محسن ناغای بهرزنجه) بوون و له گهل شیخ مهحمود چوره بو سولیمانی .

له بهشی دوهمی کتییی (دلیل تاریخ مشاهیر الالویه العراقیه / ۱۹۴۷) دا^(۹) دهلیت له باسی ژیانی (عبدالمجید محمد به گگی) کوری: «باوکی (مهحمده به گگی جان وهیس به گگی گل) په کیسکه له گهوره کانی خیلئ گل و بهوه ناسراوه، که عهزمی به هیزهو، نیشتمان پهروه ریکی راسته . . .»

عزیز به گگی حاجی مهحمده گل: - ههر له دهورانی عوسمانی دا، له دوا دوای سهدهی نوزده ههم، له گهل جوامیر ناغای ههمه وهند دژی دهولهتی عوسمانی شوپشیان کردوهو، ولاتیان جی هیشتوه چوونه ته (قهسری شیرین)، فهرماندی ههریمه که دراوه به جوامیر ناغای ههمه وهندو عزیز به گگی گل کراوه ته یارمه تی دهری، پاش ماوه ییک دهولهتی ئیران پیلانیکی دژیان دروست کردوهو، له پاشا توانویه رزگاری بیت و گهراوه ته وه ولات له جی خوی دامهزراوه .

نهحمده به گگی خالید به گگی گل: - پاش نهوهی که هیزی

كورد چوونه شه‌ره وه له‌گه‌ل ئینگلیزه‌كان له شه‌ری (شعبیه) دا له‌گه‌ل خیلێ نامیق علی ئاغای داوده به‌شداری له‌شکری شیخ محمودی کردوه، له‌گه‌ل سه‌عدوالله به‌گی گل و له‌وی نامق علی ئاغای داوده و شیخ علی قه‌ل به‌زه‌ی جه‌باری شه‌هید بوون.

شوینه دیاری به‌کانی ناوچه‌ی گل: -

ناوچه‌ی گل سه‌ره‌رای ئه‌وه که ناوچه‌ی بیکه‌ی به‌پیت و به‌ره‌کته‌ و پر ده‌غل و دانه‌ و باخ و باخاتیکی زوری تێدایه‌ و بیستانی زوری لی ده‌کری، هه‌ندی شوینی تێدایه، هه‌ر له‌ کۆنه‌وه به‌ شوینی ئایینی و پیروز ناسراون، وه‌ک:

باوه‌قه‌تال: زیاره‌تگاییکی ئایینی به‌ سه‌ر لووتکه‌ی چیا به‌که‌وه له‌ نزیک ئاویی (کۆرموری جان وه‌یس به‌گه‌)، کانیاییکی گه‌راویشی له‌ پالدايه، ئاوه‌که‌ی گوگردی به‌.

پیشان خه‌لکی ناوچه‌که‌ و ده‌ورو به‌ری و زور له‌ کاکه‌یی به‌کانی هه‌ورامان هه‌موو سالی ده‌هاتن بو سه‌ر ئه‌م باوه‌قه‌تاله‌ بو زیاره‌ت و به‌ره‌کته‌ و ده‌واریان لی هه‌ل ده‌داو چه‌ند مانگی له‌وی ده‌مانه‌وه، خه‌ریکی که‌وچکی دار دروست کردن ده‌بوون بو دو خوارنه‌وه‌ و چیشته‌ خواردن، هه‌روه‌ها کاسه‌ و ته‌شی و شتی تری له‌م بابه‌ته‌یان دروست ده‌کردو ده‌یان فروشتن به‌ خه‌لکی ئه‌و بناره، هه‌روه‌ها زور له‌ کاکه‌به‌کانی ناوچه‌ی که‌رکوک هه‌موو سالیك ده‌هاتن بو زیاره‌تی.

وا دیاره‌ باوه‌قه‌تال به‌کی له‌ پیشه‌واکانی کاکه‌یی به‌کان بوویی.^(١١)

له‌ باره‌ی بیناکردنی ئه‌م زیاره‌تگاوه‌ پیره‌پیاوو پیره‌ژنه‌کانی ئه‌و بناره‌ سه‌رگوزه‌شته‌ییک ده‌گیرنه‌وه‌ ده‌لین: وه‌ختی خوی جان وه‌یس به‌گی گه‌وره‌ی سه‌روکی خیلێ گل تووشی ده‌ردیکی پس ده‌بی هه‌ر که‌کیمیك ده‌هینه‌ سه‌ری بوی چارناکری، ماوه‌ییک زور له‌ناو جیگادا ده‌که‌وی چاوه‌پروانی مه‌رگی خوی ده‌کات.

رۆژیکیان که‌ جان وه‌یس به‌گه‌ له‌ گیان لادا ده‌بی و

خه‌لکه‌که‌ خه‌ریکی کفن بو ئاماده‌کردن و ئاوه‌رم کردن بو شو‌ردنی ده‌بن، سه‌یر ده‌که‌ن و جان وه‌یس به‌گه‌ هوشی هاته‌وه‌ به‌ به‌راو ساغ و سه‌لیم راست بووه‌ له‌ جیگا و چووه‌ ناو خیله‌که‌ی پی‌وتن له‌گه‌لی به‌که‌ونه‌ ری بو لووتکه‌ی چیا که‌ی نزیک ئاویی، پی‌یان ده‌لی به‌کی له‌ خاسانی خوا هاته‌ته‌ خه‌وی پی‌وتنه‌ له‌ جیگه‌که‌ی هه‌لسی و بچی بو سه‌ر لووتکه‌ی ئه‌و چیا به‌، له‌وی شوین رمییک ده‌بینی ته‌قاندوویانه‌ و چه‌قیوه‌ به‌زه‌وی به‌که‌دا، ئه‌وه‌ نیشانه‌ی باوه‌قه‌تالی پیاو خاسی کاکه‌یی به‌، گۆزیکه‌ی به‌سه‌ره‌وه‌ بکاته‌وه‌. جان وه‌یس به‌گه‌ له‌گه‌ل خیله‌که‌ی دا ده‌رون بو سه‌ر لووتکه‌ی چیا که‌، ده‌بینی راسته‌وا شوین تیره‌که‌ دیاره‌ چه‌قیوه‌ به‌ عه‌رزه‌که‌دا، له‌وی مالیك به‌ به‌ردو گه‌ج به‌ گوشتاوی گوشت گاهیراوه‌ دروست ده‌کات. تا ئیستاش که‌لاوه‌ی ئه‌و ماله‌ هه‌ر ماوه‌. جان وه‌یس به‌گه‌ که‌ خویشی پاش ماوه‌ییک ده‌میری هه‌ر له‌و ماله‌دا گۆری بو هه‌ل ده‌کته‌ن و ده‌ی شارنه‌وه‌.

گه‌راو: -

کانی بیکه‌ی گه‌وره‌ی ئاوی گوگرد، له‌ داوینی زنجیره‌ چیا ی ناسازه‌وه‌یه، له‌ کۆنه‌وه‌ گه‌رۆل ده‌چه‌ سه‌ری خویانی تێداده‌شون و پی چاک ده‌بنه‌وه‌.

سه‌رچاوه‌ی نه‌وت: -

ئه‌و بناره‌ گه‌لی سه‌رچاوه‌ی نه‌وتی تی‌دایه‌ خه‌لکی ئه‌و ناوه‌ هه‌ر له‌ زه‌وه‌ لی‌یان هه‌ل ده‌گوست و بو سووته‌مه‌نی و روشن کردنه‌وه‌ی مال به‌کاریان ده‌هینا، چه‌ند که‌سیك له‌ خیلێ گل کردبوویان به‌ عاده‌ت به‌ کۆلی ئیسترو به‌ کاروان لی‌یان ده‌برد بو ناوچه‌ی سوله‌یمانی و کونستان له‌وی له‌گه‌ل خوارده‌مه‌نی و که‌ل و په‌لی له‌و ناوه‌ ئالشتیان ده‌کرد.

«پیاوانی گل» که‌واو سه‌لته‌یان له‌به‌ر ده‌کرد، سه‌ریان به‌ مشک، قۆلیان به‌ فه‌قیانه‌ی سپی و ئاوه‌سی ده‌به‌ست، سواری ئه‌سپ و ماینی بی ئه‌نازه‌و گۆرج بوون.

«ژنایان (ئافه‌ته‌کانیان)» کراس و که‌وا ی زه‌ردو سوورو

سوخمهی سورمه‌داریان له‌بهر ده‌کرد، پشتینیان به‌سهردا ده‌به‌ست، لوت‌ه‌وانه له لوت، گواره له گونچک، ملیوانه میخه‌ک به‌ندیان ده‌کرده مل.

«کورانی هوزه‌خواه‌ن به‌هره‌ییکی گه‌وره بوون له هونراوی فولکلوری و به‌زم و په‌زمی شایی و زه‌ماوه‌ن دا، له کاتی جووت کردن و دره‌و و گی‌ره‌و گی‌شه‌دا، له کاتی هه‌ل‌گرتنی خه‌له‌و خه‌رمان دا، له کاری ناو مه‌ره‌زه‌و باخ و باخچه‌و بیستان دا، له رۆزانی راه‌ه‌ناسک و که‌رۆشک و سۆسک و پۆرو که‌ودا، له هه‌هو بو کردنی شوانی می‌گه‌له مه‌ردا، له کاتی بی‌ره‌کردنی به‌هاران، له هاتو چۆی ری‌گه‌ی کاروان، له قسه‌خوشه‌کانی دانشتیی پاش نیوه‌رۆی پال سی‌ه‌ری مزگه‌وتی گونده‌کان، له گفتوگۆی پیره‌پیاوه‌کان، له گالته‌و گه‌پیی شه‌وانی زستان، له ده‌ور کوانسوی ناگرو قاوه‌جاخی دپوه‌خانه‌کانی پیاوه‌گه‌وره‌کانیان دا.

هه‌روا کچانیان له زه‌ماوندو هونراوه‌ی فولکلوری بی‌به‌ش نه‌بوون، له رۆزانی خوشی‌دا به‌بالای کوره‌سواره‌کانی تهنه‌نگ له‌شان و نیشه‌ک دان له مل، له بان ماین و نه‌سه‌ی ناوزه‌نگی داریانه‌وه، له غاردانی شایی و بووک گۆزانه‌وه‌دا، له عیشتق و سه‌ودای کوره‌تازاکانی هه‌راو هوریا‌ی له‌شکریان له شه‌ری دوژمنانه‌و له کاری ته‌ون و ته‌شی پرستن داو له مه‌ل‌سونان و مه‌ردۆشین و مه‌شکه‌ژه‌نندن و په‌چه‌مالین و له لایه‌لایه‌ی ژنان له کاتی بیشک راژه‌ندن و، هه‌ویر شی‌لان و ده‌ستار کردن دا، له هاتوچۆی سه‌رکای و له ده‌رچوونی کۆمه‌ل کۆمه‌لیان له‌گه‌ل هه‌رزه‌کاره‌کان به‌گۆرانی له‌ناو دیمه‌نی ده‌شت و ته‌لانی ده‌ورپشتی (باوه‌قه‌تال) دا بو سه‌یران و هاوردنی تۆله‌که‌و قنگرو پیشیوک و هه‌پلۆک له رۆزانی به‌هاردا.

هه‌روه‌ها هونراوی که‌له‌پووریان پر‌بوو له هه‌لبه‌ستی خوشه‌ویستی و پیداهه‌ل‌دان و شین و شیوه‌ن و لاوانده‌وه‌و چه‌مه‌ره‌بی و کۆتل بو‌تازیزانی کۆچ کردوو.

و له ئەم وتاره‌هه‌وه‌ش به‌بی مونسه‌به‌ت نازانم که ئەم چه‌ند ورده‌بایه‌ته‌ بگه‌ر‌مه‌وه‌ که‌ پپوه‌ندیان به‌هوزی گل و

ئه‌ده‌بیاتی ئەم هوزه‌وه‌هه‌یه:

به‌که‌م - شیخ ره‌زای تاله‌بانی له‌به‌یته‌شعیریکی‌دا ناوی هوزی گلی به‌م جوړه‌هیناوه:
ناخ له‌ده‌س شو‌ربای سلیمان چاوه‌ش و قاوه‌ی خله
ئه‌و ده‌لئی ناوی گه‌راوه، ئەم ده‌لئی نه‌وتی گله.
دووه‌م - له‌فولکلوری کوردی‌دا ئافه‌رتی گل به‌م جوړه‌وه‌سفی کراوه:

گل و داوده‌و زه‌نگنه‌و شیخان

ئه‌م چوار مه‌له‌ته‌ ژنیان قیخان^(۱۱)

سی‌یه‌م - وینسو ساووک (۱۸۳۱ - ۱۹۰۹) شاعیریکی کاکه‌یی بووه، له‌گوندی (قه‌ل‌خانلووی) گه‌وره‌له‌دایک بووه، له‌(عه‌اره‌بی کۆیی نزیکی (دافووق) کۆچی دوا‌ی کردوو.

ئه‌م شاعیره، ئەم پارچه‌شعیره‌ی به‌عه‌لی ئاغای داوده‌دا وتوو، که‌ ناوی هوزی گلیشی‌تی‌دا هیناوه:

ره‌یس هه‌فته‌غار، ئاغای هه‌ردو‌زه‌ن^(۱۲)

توخوا عه‌لیاغا! گۆزه‌ی نه‌فت وه‌ چه‌ن؟

یه‌کتی چه‌^(۱۳) به‌ره‌ی «های نه‌فت... های نه‌فت!» بو

چه‌ ته‌ور وه‌ی ته‌وره‌ حوکما زه‌فت بو؟^(۱۴)

سه‌ت که‌ به‌گزه‌ده‌و خالوانی گلی

عه‌بیکت هه‌یه‌ نه‌ختی وه‌ ملی^(۱۵)

چه‌ند نمونه‌ییکی

هه‌لبه‌سته‌که‌له‌پووره‌کانی

بناری گل

له‌مه‌یدانی شه‌رو شو‌ره‌سواری و پیداهه‌ل‌دان

له تهقه‌ی پانال زهردی خورپوشیا
 ★
 ئەوا هاته بان وهك شنه‌ی شه‌مال
 چوار پهل ماینه‌که‌ی پر کرده له نال
 ★
 دهس و دهسه‌سر ئال و دیزه‌وه
 شان‌ی وه تفه‌نگ نوقله ریزه‌وه
 ★
 دایک وه قوربان هه‌له‌وه مه‌له‌که‌ی
 فیشه‌ک چه‌پ و راست ده‌ور که‌له‌که‌ی
 ★
 ئی به‌رو ئه‌وه به‌ر، دنیا‌م لی تاله
 کو‌ر گل راو ئه‌کا، له کانی ژاله
 ★
 پاوه‌ن قودره‌ت ها له پاتانا
 دو‌ژمن وه بی خوف دایه لاتانا
 ★
 له گو‌ویشم نایه ده‌نگ دلیران
 ریوی راو ئه‌کا له جیاتی شیران
 ★
 لاواندنه‌وه‌ی مردوو

هه‌ی وه‌ی شیره
 چاوم کویره
 بو ئه‌وه شیره
 ★
 ده‌مم فیره
 دیه‌م کویره
 بو ئه‌وه شیره
 ★
 هه‌ی وه‌ی شیره
 له‌نگه‌ر له‌رزین

(۱)
 سواری‌کم هاتگه لاو لاو ئه‌رانی
 نکه‌ی فه‌قیانه‌ی شه‌مال ئه‌یشانی
 ★
 سواری‌کم هاتگه له‌که‌ل گله‌وه
 وه‌ئووله‌ی تفه‌نگ ئاگری کرده
 ★
 جفته سواره‌که‌ی که‌ل مارداری
 سینه‌وه‌ن زیوو، له‌غاو مرواری
 ★
 سواری‌کم هاتگه دیوره نای‌ناسم
 فه‌زای ئه‌وه سواره، له دیده‌ی راسم
 ★
 که‌ی له‌وه دیوانه مه‌ردی بنمانو
 کو‌رگل ئاو له دیه‌ی دو‌ژمن بسانو
 ★
 هه‌ی داد، هه‌ی بی‌داد، ته‌قه‌ی پانال تی
 ته‌قه‌ی کو‌ر گل، شه‌وو شه‌مال تی
 ★
 فه‌لای دو‌ژمنه ته‌واو کریاوه
 له ترس کو‌ر گل سه‌ر نه‌گیریاوه
 ★
 ئەم دیم کاو‌ل بی، ئەو دیمی پیوه
 نرکه‌ی سواری گل قه‌د نایه لیوه
 ★
 ده‌سه‌ی فیشه‌ک لغ نیمه‌ی قه‌وانه
 بیده‌نه کو‌ر گل وه‌عه‌دی نیشانه
 ★
 هه‌له‌یراکه‌وه چه‌تا‌کو به‌غا، له تیل دریابی
 هه‌ر وه‌سپ و سنای کو‌ر گل کریابی
 ★
 ده‌ن له ته‌پلی باز له‌شکر خوروشیا

میر داوه زین

★

دهس هه‌ل ورف

پرج بۆرن

★

هه‌ی لاو، هه‌ی لاو

کور زه‌رده لاو

★

نیه‌یان له جاو

بردیان وه تاو

★

نه شیرێ کوشتی‌یه، نه شیره‌وانی

یه‌کی کوشتی‌یه، بزنه له‌وانی

★

نه شیرێ کوشتی‌یه، نه شیره‌وانی

یه‌کی کوشتی‌یه، زوان نازانی

★

چی غیل ئەسمه‌ریج، تی لا دا‌لاواز

قه‌ومیل کی دیه؟ سی له‌یل وه بی ناز

★

له‌یلی وه قوربان قه‌ور مه‌جلووم بوی

توویش وه‌ك مه‌جلووم ستاره شوویم بوی

★

کوژیا، کریا وه‌قه‌د زینه‌وه

خوین هاژه‌ی کرده‌و که‌مه‌ر چینه‌وه

★

خوشه‌ویستی ولات

(۲)

عه‌بله‌ وه‌خه‌یال و مال نمه بو

دوست دویر وه‌ته‌ن و بار نمه بو

★

توو خوا محمه‌د گله‌یی مه‌که لم

ئیش وه‌ته‌ن سه‌خته فام نه‌هیشه پم

★

مه‌حمه‌د به‌گ له قشله،^(۱) دو ساقی به‌نه

قه‌د که‌س نازانی، جورمه‌که‌ی چه‌نه

★

وینه‌ی ئاسکه‌کان، پوست له ره‌زن که‌ن

ئو جا‌که مردم رویم له وه‌ته‌ن که‌ن^(۲)

★

ئهی باوه‌قه‌تال، نه‌ت کرد خو‌لکمان

په‌نای شاره‌کان، بیه مو‌لکمان

★

لای لای دایک بو منال

لای لات بو‌ئه‌که‌م پیر ده‌رو‌نشان

له‌ خوام گه‌ره‌که هیچ‌ت نه‌ بیشان

★

لای لات بو‌ئه‌که‌م خه‌و بو‌ه‌یته‌وه

فریشه‌ی چاکان خه‌ورت کاته‌وه

★

لای لات بو‌ئه‌که‌م له ئیواره‌وه

زه‌ی زه‌نگله‌ت تی وه‌گافاره‌وه^(۳)

★

دل‌داری

دوستی په‌ی دوستی فره‌ دل‌سوز بی

وه‌ چه‌ ئیژی چه‌ژنت پیروز بی

★

پشونیه‌که‌ی سه‌رم که‌فته لای ملم

تازه وه‌ ته‌مای کور گه‌وره‌ی گلم

★

یا باوه‌قه‌تال، یا پشت وه‌کاشه

بیزم وه قیلم عهمری نه مینی
تهخته که ی ژیری نامهرد نهی سینی

★

تف له شه رته کهت وه به قاته وه
دل کهم وه توریا له لات هاته وه

★

قوتی کهت بی ره جه غاره ی تی کهم
نه توژن بخواز، نه من شوی کهم

★

له خهل بیستمه توژن نه خوازی
غوزه که ی^(۸) به غا نهی دهی مرازی

★

هو یجی که ره کهت دوو کوری بمری
قاری له دلما کرده ته گری

★

مه لایه هاتگه له شاری عورووس^(۹)
ماره نه ورنی وه بی چاره نووس

★

مه لایه هاتگه له بهر نه خونینی
دل له دلداریل وه زور نه سینی

★

مه لا مه وره ماره ی نه وه دل
دهست و قه له مت بچینه ژیرگل

★

مه لا بوره کاری دلداری
دهست و قه له مت گول پیاباری

★

یا وه مالی زور، یا و گفته ی دم
ته گهر نه توانی ده رمکه له غم

★

ته گهر ناتوانی بهس بیژه من هم
یا نیمام محمه مد، مال وه بهرزه وه

★

قیلم نه کوژی تازه ریش تاشه

★

مه له یراکه وه حه تا سنجای
گشتی وه قوربان کور صه لته ماوی

★

نه وه سی چه رمگ خوت بووه نیشانم
بته وه باعث ئیش و فرمانم

★

مشکی به که ی سه ری حاشیه که ی بازه
به خوی حه ز نه کات، باوکی به رازه

★

بزه ل به زبومه ن،^(۱) به تو یله داره^(۷)
نه ده ر نه و مال کور خوینه واره

★

داسه که ی ده سی زهر د نه کاته وه
گه نمه که ی پشت باغ، گرد نه کاته وه

★

ده سگیرانه کهم کوره فه قیه به
عابه له سه ر شان کتینی بیه

★

بووم وه قوربان، نه سه به که ی ژیری
حوکم رانینی، ناوچه ی هه ولیری

★

بووم وه قوربان، راستی چه م چه مال
نه با نه ی گری، نه نووزه ی شه مال

★

دایک وه قوربان کان و مکانی
جیره ی قونده ره ی بهر په نجه کانی

★

وه بهرزی بالام ونستیم وه پاوه
هه ر چاوت کویر بی چی کم خراوه

★

- يارم نه كوژى وه دهم له رزه وه
★
- قورثانى بیره پيا بيهم دهس
له تو زیاتر مهیل نهم وه کەس
★
- ئاوه سپی هات و به رزی داران
رینگه ی برینگه له بۆره سواران
★
- ئاوه سپی هات و به رزی ژاله
رینگه ی برینگه ی لهو برکه ماله
★
- ئهو برکه ماله وه تيله كوژه
گشتم خوش ئه وى له بۆنه ی تووه
★
- مانگه شه و خوشه مانگ خه یلی به رزه
دوست و ده سگيران هه ر ئهم شه و فه رزه
★
- مانگه شه و خوشه حيله ی ئه سپی شی
ئه لا چهن خوشه ده سگيران له دى
★
- لوته وانه زهرد، لوته له رانه وه
زام كوژنه و نویم گشت كولانه وه
★
- ئهو بالا به رزه، ئهو تیل وه سه ره
عالمه می كوشتووه، خو ی بی خه وه ره
★
- بالاکه ت به رزه، وه ك گوله به رۆزه
رۆژى نه د دینم، سزای سه د رۆزه
★
- پشوین شل ومل هه سه به یانه
تا بگه ین وه به ك ئاخه ر زمانه
★
- قورثانى بیره پيا بيهم دهس
له تو زیاتر مهیل نهم وه کەس
★
- جفتی شه مامه ها وه گوله وه
له نجه ها وه لای باله كوله وه
★
- جفتی شه مامه ها وه ته رزه وه^(۱)
له نجه ها وه لای باله به رزه وه
★
- ندیم وه بالا، شارى وه گه رده ن
فه ییم گوئیكه خوا ئیجاد كه رده ن
★
- بالاکه ت به رزه وه ك به یداغی رۆم
عالمه ئه زانی من وه ته مای تو م
★
- ئاگرى ئه سووتی وه زمانكوژه
ئهو ئاگره من بویم وه بۆنه ی تووه
★
- هه ی دادو بی داد ده ردم تاو تاوه
شه و له ناله ی من سیروان بی ئاوه
★
- ده رماله كه مان شه قامه ری یه
یه کی ره ت بویه نازانم کی یه
★
- وه قسه ی به دكار، وه شاپه ی درو
كه فته ته ناومان، زولم و ره نجه رۆ
★
- هه ر كه دوو قسه بکا، له م كاره
به دۆزه ق بچی، وه پای قه ناره
★
- ئه گه ر نه بوایه وه لومه ی بسات^(۲)
كه بریکم ئه کرد شه وو رۆژ له لات
★

حه تا دیار بویت، تمهعات که ردهم
کهفتی وه پیوار^(۱۳) گران بویی دهردم

★

بینه که رویی، بهچه وه بهچه
مچیکمان بهیی، دهوله مهن بهچه

★

ههورنی هاوردی، بارانی نییه
قیلهم گفتوگوی جارانی نییه

★

ههورنی هاوردی، دنیا تالی کرد
مانی قیلهکم له من باری کرد

★

دوعام وه دوعای رسول ئەللا بئی
خاوون کچ بمرنی، کچ بهره لا بئی

★

وه گولهی دوژمن نهوړی حیاتم
دایک حهوت کوړ بی ههر وه ته ماتم

★

کانی و سه رکانی، سونه سل ئەکا
کافر ئەو کهسه، مهعنی^(۱۲) دل ئەکا

★

پراوێزه کان

(۱) پروانه: عباس العزاوی، تاریخ العراق بین احتلالین،

الجزء الرابع، بغداد، ۱۹۴۹، ص ۴- و ۱۲۶.

(۲) وا دیاره مه بهستی بنار گله، چونکه گوندی وا له دهوور بهری

بهغداو مدائن نه بهوو نییه.

(۳) لاپهه ۱۶۴ و ۱۷۵.

(۴) محمد جمیل الروزبانی، دافوق (دقواء) فی التاریخ،

بغداد، ۱۹۸۲.

(۵) د. مکرم الطالبانی، ابراهیم خان نائرم کردستان،

بغداد، ۱۹۷۱، ص ۸۶ ۸۷.

(۶) باپیری نووسه ره.

(۷) محمد جمیل الرویسانی، دافوق (دقواء) فی التاریخ،

بغداد، ۱۹۸۲.

(۸) شیخ مهحمودی حهفید که له ولاتی زهنگنه بوو له گهل

هیزه کهی، سهیید مهحمه دی جهباری و مهحمه دی جان وهیس

بهگی گل چوون بو زیاره تی و هه موو پینکه وه هاتن بو گوندی

(ناوباریک) له بنار گل و لهوئی له مانی شیخ مهجیدی شیخ

پهزای تالهبانی قوناغیان گرت تا شه ره که کرا. له وشه ره دا شیخ

عهلی قه ره داغی شه هید کراو له بهرام بهر (قه ره چیوار) ناشتیان.

مه چه کی چه بی مهحمه د بهگیش بریندار بوو، پاش شکانیان و

گه رانه وه بیان بو ناوچه ی زهنگنه لهوئی مه چه کیان تیمار کردو

زامه که ی چاک بووه وه، به لام شوینی کونه برینه که ی مه چه کی

ههر ما بوو.

(۹) عبدالمجید فهیمی حسن، دلیل تاریخ مشاهیر الالویه

العراقیة / ج ۲، بغداد، ۱۹۴۷، ص ۲۴۲ - ۲۴۴۳.

(۱۰) هه رده و نیل کاکه بی له کتیبی (هه لبار ده به که له هونراوی

فولکلوری ناوچه ی گه رهمیان) باسی کردوه و ده لئی ئەم زاته

زانایه کی ئایینی کاکه بی به به تیره ییش (باوه) به.

(۱۱) ملهت: کومه له خه لک. قیخا: کو یخا.

(۱۲) ره یس: ره نیس. هه ردو زه ن.

(۱۳) چه: جه، له.

(۱۴) زهفت بو: زهبت بووه.

(۱۵) وه ملی: خاوون فیزو تکبری.

فه ره ههنگوکی وشه کانی ده قه کانی فولکلوره کان

۱ - هاتگه: ئەم گاهه وه کو (د) ی (ئه حمه د) له زاری

- سليمانى دا دهخونترتهوه .
- ٢ - عهبله: پياوى گهوج .
- ٣ - قشله: پوليس خانهى عوسمانى .
- ٤ - نهو ديره هوتراويه وتهى محمهد بهگ جان وهيس بهگى گله .
- ٥ - گافاره: لانك .
- ٦ - يهزهل يه زيومهن: چاو بركيمة .
- ٧ - يه تويله داره: لهگهل پرچهم دارنيك .
- ٨ - غهوز: شيخ عبدالقادر گيلانى .
- ٩ - عوروس: پرووس .
- ١٠ - شيله: جوزه قوماشيكي تهنكه .
- ١١ - تهرزه: ساقهت و ريشه .
- ١٢ - بسات: خهلك .
- ١٣ - بينوار: غهريبي، دوور ولات .
- ١٤ - معهن: معهن، قهدهغه كردن .
- سهرچاوه كان:
- ١ - معجم البلدان، ياقوت الحموي الجزء الثاني - مطبعة دار صادر بيروت -
- ٢ - تاريخ العراق بين احتلالين / الجزء الرابع، عباس العزاوي، بغداد، ١٩٤٦ .
- ٣ - عشائر العراق الكردية / عباس العزاوي - الجزء الثاني، بغداد .
- ٤ - دليل تاريخ مشاهير الألوية العراقية / الجزء الثاني، عبدالمجيد فهمي حسن .
- ٥ - داقوق (دقوقاء) في التاريخ، محمد جميل الروزياني .
- مستل من مجلة المجمع العلمي العراقي / الهيئة الكردية - العدد السابع .
- ٦ - ابراهيم خان ناطر من كردستان، مكرم الطالباي، بغداد، ١٩٧١ .
- ٧ - شرفنامه، شرف خاني بدليسي الترجمة العربية للاستاذ محمد جميل الروزياني طبعة بغداد، ١٩٥٣ ص ٣٧٥ .
- ٨ - ديوانى شيخ رهزاي تاله بانى / علي الطالباي، بغداد، ١٩٤٦ چاپى دوهم .
- ٩ - ههلبزارده يهك له هوتراوهى فولكلورى ناوجهى گهرميان، ههرده ويل كاكه يى، بغداد، ١٩٨٥ .
- ١٠ - شاهنامه، فردوسى .
- ١١ - جوگرافياى سياسى، كيهان .
- ١٢ - قاموسى برهان قاطع، به تصحيح د. محمد معين .
- ١٣ - سالنامهى دولتى غوسمانى، قرق سكرنجى سنة، ١٣١٠هـ مطبعة عامرة .

صفحات من تاريخ عشيرة گل ونمط حياتها وفولكلورها الشعبي

عبد اللطيف عبد المجيد گلي

يشير الكاتب في بداية البحث الى ان تخصيصه هذه العشيرة بالبحث ليس عن هوى في نفسه لاحياء القبيلة، ولا اشادة باصله المنحدر من «گل» وانما لكونها جزءاً من شعبة الكردي ولأنه يعرف عنها ما لا يعرفه عن غيرها ويتمنى لو ان كل منتمٍ الى جزء من هذا الشعب دون ما يعرفه عن هذا الجزء، اذاً لتوفرت لدينا مادة قيمة اذا جمعت القت الضوء على اتسام واسعة من الشعب الكردي.

يتحدث البحث عن الرقعة الجغرافية التي تقطنها هذه العشيرة تلك هي الواقعة بين (أوه سبي) و(روخان) في منطقة طوزخوماتو. ويذكر اسماء القرى التي تقطنها، ويورد معلومات معينة عن الجذر التاريخي لكلمة (گل)، كما يورد احصائيات تتعلق بالعشيرة في العصر العثماني المتأخر. ثم يتطرق الى بعض الاحداث التاريخية التي جرت اiban الاحتلال الانكليزي ومواطوء بعض الاقطاعيين مع الانكليز لاحتلال قرى هذه العشيرة. وتعرض رؤسائها وافرادها للاضطهاد سواء في العهد العثماني او في عهد الاحتلال. ويتطرق الكاتب الى الآثار التاريخية والدينية في المنطقة والى الحياة العامة لاهاليها وجوانب تنوگرافية فيها، كما يخصص عشرة صفحات لنماذج من الشعر الفولكلوري عن الغزوات والحروب والرثاء والحب وتنوعت الاطفال، مما يتردد على السنة سكان المنطقة من ابناء العشيرة وغيرهم كذلك.